

SUURATUL HAAKṓTI (69)

Ó sò kalẹ̀ ni Makkah.

Aáyàa rẹ̀ jẹ̀ méjilélààdóta (52).

Ní orúkọ Allaahu, Ọlọpọ̀ àánú, Aláànú jùlọ.

1. Ọ̀tító tí ó dájú nàà.
2. Kí ni ọ̀tító tí ó dájú nàà?
3. Kí ni yóò mú ẹ̀ mọ ọ̀tító tí ó dájú nàà?
4. Àwọn Samuudu àti Haadu pe ojọ̀ ìgbènde nírọ̀.
5. Ní ti àwọn Samuudu (Allaahu) pa wọn rẹ̀ pẹ̀lúu ìjágbemọ̀ tí ó le kojá ààlà.
6. Şugbón ní ti àwọn Haadu (Allaahu) pa wọn rẹ̀ pẹ̀lúu atégùn àgàn tí ó le koko tí ó lágbára.
7. (Allaahu) fẹ̀ ẹ̀ lù wọn fún òru méje àti ọ̀sán méjọ̀ láì dájú dúró, iwọ̀ yóò rí àwọn èniyàn nàà tí wọn şubú lọ sínú un rẹ̀ bíi itì igiì dàbínù tí ó wó lulẹ̀.
8. Njẹ̀ iwọ̀ rí ẹ̀ni tí ó şẹ̀kù nínú un wọn bí?
9. Àti pé Firiaonu àti àwọn tí wọn şíwájúu rẹ̀ àti àwọn èniyàn tí (Allaahu) parẹ̀ nítorí àşişee (wọn).
10. Wọn şàìgbọ̀ràn sí ọ̀jìşẹ̀ Olúwaa wọn, nítorí nàà Ó jẹ̀ wọn níyà tí ó le koko.
11. Dájúdájú Àwa ni A gbé yín gun ọ̀kọ̀ ojú omi nígbà tí omi kún àkún yawó.
12. Kí A lé şe é ní irántí fún yín, kí etí tí kì í gbàgbé nńkan lẹ̀ máa rántí (ńńkan tí ó gbọ̀).
13. Nígbà tí (Israafiiluu) bá fọ̀n fèrè lẹ̀ẹ̀kan şoso (ní ìgbà àkókó).
14. Àti pé wọn yóò gbé ilẹ̀ àti àwọn ọ̀kẹ̀, wọn yóò fọ̀ àwọn méjèjèlì mọ̀ra wọn, wọn yóò fọ̀nká lẹ̀ẹ̀kan nàà.
15. Ní ojọ̀ nàà ni işẹ̀lẹ̀ nàà yóò şẹ̀lẹ̀.
16. Sánmọ̀ yóò fàya (yóò pín sí méjì), yóò di lílẹ̀ (kò ní lágbára) ní ojọ̀ nàà.

سورة الحاقة

مكية وآياتها اثنتان وخمسون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَبْتَ ثُمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثُمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَازٌ نَحْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكْتُ بِالْخَطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلَتُكُمُ فِي الْجَارِيَةِ ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾